

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא - מַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה

"וְסַמְךָ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קִרְבָּנוּ... וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרָן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב" (ויקרא ג, ב)

את האדם למקומות נמוכים ושפלים מאין כמותם. אין צורך כבר להחטיא את אותו אדם כי העצבות תדאג לזה..

לכן האדם בא לבית המקדש לאחר שחטא ומתוודה בכל ליבו. באותה שעה הוא מתנקה מן החטא ומן היגון האופף אותו בכוח שירת הלויים, ואכילת הבשר שמשמח כדברי רבותינו: "אין שמחה אלא בבשר ויין". רוח חדשה מתעוררת בקרבו לשוב לעבודת ה' במרץ, בחיוניות ובשמחה.

המקובל האלוקי, ר' חיים ויטאל זיע"א (תלמידו של המקובל רבינו האריז"ל זיע"א) כתב: "העצבות גורמת: מניעת העבודה וקיום המצוות, וביטול עסק התורה, וכוונת התפילה, ומבטלת מחשבה טובה לעבוד את ה' והיא שער התחלת גירוי הסתת היצר הרע אפילו אם הוא צדיק, גם גורמת סילוק רוח הקודש מעליו".

מעתה כל אחד מאיתנו יבין שהקורבנות באו להזכיר לנו לעבוד את בורא העולם בשמחה, למרות כל הקשיים וטרדות הזמן. **אדרבה אם מתעלה האדם מעל יסוריו וטרדותיו ועובד את בוראו בשמחה, הקב"ה מסיר מעליו את הקשיים ונותן לו נחת בעולמו!**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פניני לב

ע"י	כניסת לב	צאת לב	יציאת מן
י"ט	17:09	18:22	19:03
ת"א	17:27	18:19	19:00
מ"ט	17:27	18:20	19:01
כ"ב	17:28	18:21	19:02

אנחנו קוראים בפרשה על הקורבנות. מה הוא ענין הקורבן? רבותינו מסבירים ש'קורבן' לשון קירבה לה'. כלומר, בכוח פעולת הקרבת הקורבן אנחנו עושים מעשה רם ונישא בכמה מישורים. ניגע באחד מהם:

כאשר אדם עבר עבירה חלילה, הוא היה צריך להביא קורבן לבית המקדש. עם הקורבן, האיש היה עושה תשובה ומתחרט מעומק ליבו על מה שחטא לפני ה'.

לאחר שסמך ידיו על ראש הקורבן, האיש היה מתוודה על חטאו, הכהנים היו מקריבים את הקורבן והלויים היו מנגנים. לאחר מכן האיש היה אוכל את חלקי הקורבן שלו, בירושלים.

מובא שהטעם לענין זה הוא גם כדי להחיות את נפשו של החוטא, שהרי כל מי שחוטא הוא מרגיש הרגשת החמצה, צער ויגון על שנכשל ונפל בחטא, ולא קיים את דברי מלך העולם.

בחסידות אומרים שיצר הרע לא רוצה את החטא, שהרי על החטא יש לנו טענה כביכול ביום הדין, שכן "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", וכן: "אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות". הוא היה שוטה בזמן העבירה.

בנוסף האדם יכול לחזור בתשובה שלימה. אם יעשה זאת מאהבת הבורא, הרי שהעבירה תחשב לו לזכות! אם חזר בתשובה מיראה, דרגת החומרה של העבירה תרד.

יצר הרע רוצה את העצבות שנמשכת על האדם מכוח העבירה! הוא יודע שהעצבות כבר תגרום

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרור בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – פורים

באלו מצוות אנחנו חייבים בפורים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

בליל י"ד – בין הגברים ובין הנשים כולם חייבים במקרא מגילה. בלילה מברכים שלוש ברכות: על מקרא מגילה, שעשה ניסים וברכת שהחיינו. יכונו בברכת שהחיינו גם על מצוות מתנות לאביונים. אישה שמטפלת בילדים או חולה ל"ע, בעלה חייב לדאוג לכך, שתשמע את המגילה ממנו, אם הוא בקי בקריאת המגילה. בכל מקרה, ראוי ונכון לרב המקום לדאוג לכך, שלאחר קריאת המגילה לגברים תהיה קריאה נפרדת לנשים.

ביום י"ד – בין הגברים ובין הנשים חייבים שוב במקרא מגילה. הספרדים מברכים רק על מקרא מגילה ושעשה ניסים ולא מברכים ברכת שהחיינו. האשכנזים מברכים את כל שלושת הברכות. לאחר מכן, הבעל יתן לחברו או לשכנו **משלוח מנות** – וכן האישה חייבת במשלוח מנות לחברתה. מעיקר הדין, די במשלוח אחד, שיש בו שני מיני מאכל. אולם, כל המרבה, הרי זה משובח. מעיקר הדין, יכול לצאת ידי חובת משלוח מנות בשני בקבוקי שתיה, המחמיר – תבוא עליו ברכה. אדם ששלח בגדים, ספרים, טבק או כסף – דברים אלו אינם נחשבים כמנות. אפילו אם הוא או אשתו אבלים תוך שנה או שלושים או שבעה, חייבים במשלוח מנות.

יש אומרים, כי טעם המצווה הוא הגברת הַרְעוּת בין איש לאחיו (ר' שלמה אלקבץ בפירושו על מגילת אסתר). יש הדורשים את המילים: "משלוח מנות איש לרעהו" – רעהו ולא חברו, דהיינו, מי שהוא רע עימך, לו צריך לתת את משלוח המנות. יש האומרים, כי הטעם הוא כדי לסייע לעניים, המתביישים לבקש צדקה, כך שיוכלו לקיים את סעודת פורים בלי להתבייש – וכן ירגישו חלק מן הכלל ביום החג (תרומת הדשן סימן קי"א).

צריך לתת **מתנות לאביונים** לשני אביונים. שיעור מתנה שנותן לאביון הוא כדי סעודה, שיכול לקנות לעצמו (כגון: פיתה פלאפל ושתייה, כ-20 ₪ לכל אביון). אחד עבורו ואחד עבור אשתו ועבור כל אחד מבניו, שמלאו לו י"ג שנים. צריך לתת את הכסף ביום הפורים לעני או לתת לגבאי צדקה שאוסף עבורם ויזכה להם באותו היום.

יש לערוך **סעודת פורים**. לכתחילה, יעשה את הסעודה עם לחם ובברכת המזון יזכיר 'על הניסים'. אם שכח – לא חוזר. גם האישה צריכה להשתתף בסעודה זו. יש גם מצווה לשתות יין ולהתבסם (מכיוון שכל הנס היה על ידי יין- ושתי נטרדה במשתה היין ואסתר נבחרה למלכה במקומה, וכן ענין מפלתו של המן היה על ידי היין). מכל מקום, אם מחמת שכרותו עלול לבוא לידי קלות ראש, או זלזול ולו במצווה אחת, מוטב שלא ישתכר.

מקומות שמוקפים חומה מימות יהושע בן-נון: אותן הלכות רק שמקיימן ב-ט"ו אדר!

רגישות לזולת

רבי ישראל גרוסמן זצ"ל פגש באחרית ימיו את הרה"ק הישועות משה זיע"א. הרב סיפר לו את אשר אירע לו בימי נערותו במחיצת זקנו, הרה"ק רבי זאב מרחמסטריווקא זיע"א. "הרה"ק רבי אלימלך שפירא מגרודז'יסק זיע"א בשכנותנו גר. ביום הפורים, רבי אלימלך ביקש שאהיה שליח שלו להעביר משלוח מנות לידי הרה"ק רבי זאב מרחמסטריווקא, שהיה זקן אדמו"רי בית צ'רנוביל.

הייתי נער לפני בר מצווה. שמחתי על ההזדמנות להיכנס למעון קודשו, ולהתברך מפיו ביום הפורים המסוגל. בגיל וברעדה פסעתי אל ביתו, כשאני חוכך בדעתי כיצד אבקש את ברכתו. כשנכנסתי, ראיתי את הרבי יושב ועל שולחנו ערמות של מטבעות. הנחתי את משלוח המנות לפניו, והרבי הושיט לי מטבע כדמי פורים'.

מרב התרגשות ופחד, לא הרהבתי עוז לתנות את בקשתי לפניו, ומיהרתי לצאת מחדרו. כשירדתי במדרגות הבית, הצטערתי מאוד שלא ביקשתי ברכה. חשתי החמצה על ההזדמנות שלא ניצלתי. שקלתי לשוב ולבקש ברכה, אבל אני מטבעי ביישן, ולא היה לי אומץ לחזור לרב.

תוך כדי שעמדתי ברחוב, שמעתי את קולו של הגבאי: "ילד, הרבי קורא לך". חזרתי במהירות לבית הרבי. הוא פנה אלי בפנים מאירות ושאל: "בני! יקירי, במה אני אברך אותך?" – "הרבי יברך אותי שאזכה להיות תלמיד חכם", השבתי מיד. הרבי בירך, "ה' יתברך יעזור שתגדל ותהיה תלמיד חכם גדול". רבי ישראל רצה לספר על המופת ברוח קודשו של הרבי, שתפס את מחשבתו שרצונו לקבל ברכה. אולם הרבי 'הישועות משה' הפטיר כנגדו ואמר, "המופת הוא שברכתו של זקני מאותו פורים, התקיימה במלואה". (מעובד מתוך 'לב ישראל')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משיגחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג גון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב יצחק בן וואליד זצ"ל

המקובל הרב יצחק בן וואליד זצ"ל- נולד בשנת ה'תקל"ז (1777) בעיר טיטואן שבמרוקו. נקרא על שם סבו ר' יצחק. משחר טל ילדותו נכרו בו סימני טהרה וקדושה. הצטיין בכישרונות נעלים. ניחן בכוח תפיסה, העמקה והבנה. עוד לפני שהגיע לגיל 13 ספג בקרבו תורה ודרך ארץ. כל ימי נעוריו היו קודש לעבודת בוראו וליראה. שקדן בתורה.

התייתם מאביו בעודו צעיר לימים. עוד כשהיה נער גילה בקיאות בשקלא וטריא ובהיות אביו ורבא. כשהיה כבן 17 היה בקי בש"ס ובפוסקים. בנוסף לגדולתו בתורת הנגלה, היה גדול בתורת הקבלה. לילה לא מש מאהלה של תורה, ויחד עם שקידתו הגדולה הרבה בתעניות וסיגופים. מיום ליום היה מוסיף קדושה על קדושתו וטהרה על טהרתו.

לאחר פטירתו של הראב"ד, ר' משה הלוי, יהודי העיר טיטואן ביקשו שיכהן כרבם. אולם רבינו סירב ברוב ענוותנותו, למרות העובדה כי משפחתו שמנתה 13 נפשות חיה חיי דלות והסתפקה במועט. מכיוון שאנשי הקהילה לא הירפו מבקשתם, עזב את העיר ועבר לגיברלטר. אנשי עירו שלחו אחריו שליחים על מנת להחזירו לטיטואן. לאחר שהראו לו בחלום כי עליו לשבת בראש, הסכים לכך. על כתב המינוי שקיבל רבינו היו חתומים כשישים חתימות של גדולי הדור ורבינו טיטואן. רבינו כיהן כרב העיר במשך 40 שנה.

שימש גם כראש ישיבת 'מדרש שלמה'. נעים הליכות ואוהב אדם ונענה לכל בקשה ושאלה בנושא הלכה. מנהיג בעל שיעור קומה ודאג ללא לאות לבני קהילתו ולעניים יתומים ואלמנות בפרט. בעל מופת. רבים פנו אליו ונושעו. אהבה עזה היתה לר' יצחק לשלוחי דרחמנא, אשר באו מארץ הקודש לאסוף

תרומות. כשהיה נודע לו על בואם, היה מחכה להם ליד שערי עירו, מחבקם ומנשקם, ולא מנע כל מאמץ לספק להם כל צרכם. עזב את כבודו ותפארתו ועלה להתיישב בעיה"ק ירושלים ת"ו. לאחר שלושים יום חזר אל עירו ואל מקומו. כונה ע"י גדולי הרבנים בתארים יוצאי דופן: 'סבא דמשפטים', 'נר המערבי', 'איש אלוקים קדוש', 'משיירי כנסת הגדולה', 'הרב המופלא שבסנהדרין', 'מופת הרב הגדול', 'מופת הדור'. ציווה שכאשר ילוו את מיטתו לא יקראו לו בתארים אלא רק בשם 'רב ודיין'. את בניו ציווה שימשיכו במעשי צדקה וחסד. ביקש שיכריזו כי הוא מבקש מחילה אם פגע במישהו. נפטר עם כניסת שבת קודש ב-ט' אדר ה'תר"ל (1870). חי כ-93 שנים. ציונו בטיטואן.

אביו: החכם ר' שם טוב. **נשותיו:** בת רבנים (נישא בגיל 18 ונפטרה בגיל צעיר), מרת שמחה (בת החסיד ר' וידאל ביבאס- זיווג שני). **מרבותיו:** הגאונים ר' מנחם נהון, ר' משה הלוי. **מתלמידיו:** ר' ישעיה בן נאים. **ילדיו:** ר' שם טוב (מזיווג ראשון). שש בנות וארבעה בנים (מזיווג שני) ביניהם: ר' וידאל, ר' יוסף, ר' שלמה, ר' יעקב. **מספריו:** **יואמר יצחק- שו"ת.**

בשנת ה'תרצ"ו (1936) פרצה מלחמת האזרחים של ספרד על ידי הלאומנים שמרדו ברפובליקנים שתמכו בממשלה החוקית הספרדית. המלחמה נמשכה במשך שלוש שנים. נוצרה שבנה היחיד נלקח למלחמה בחזית. במשך תקופה ארוכה לא שמעה ממנו ולא ידעה מה עלה בגורלו. **מרב צער הייתה הולכת ברחובות וצועקת ובוכה על בנה.**

יהודיה אחת ראתה אותה ושאלה אותה: "מה קרה לך? למה את צועקת ובוכה?". האישה סיפרה לה על בנה היחיד, שנלקח למלחמה והיא חוששת מאוד לגורלו, מכיוון שלא שמעה עליו דבר. היהודיה אמרה לה שאם היא רוצה לשמוע ולקבל בשורות טובות, עליה להביא שמן לבית-הכנסת על שם רבינו. שם ידליקו נר תמיד עם השמן הזה לעילוי נשמת רבינו. היא סיפרה על הצדיק ניסים ונפלאות שהתרחשו בזכותו. הנוצריה **מיהרה להביא שמן לבית-הכנסת. הפלא הגדול היה כי לאחר יומיים בלבד בנה הגיע לביתה כשהוא בריא ושלם.** כשראתה זאת התחילה לצעוק בקול רם: "אין כמו האלוקים של היהודים ואין כמו הרבנים הצדיקים של היהודים".

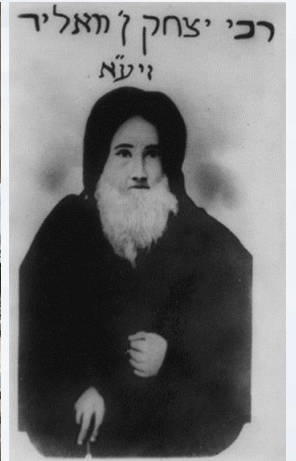
במסגרת תפקידו כרבם של היהודים, הוענקה לרבינו הזכות להשתמש בשירותיהם של הגויים, כאשר יהודי מסרב לשמוע בקולו. פעם אחת רבינו שלח שליח לשר לעצור יהודי שסירב להגיע לבית-הדין. השר שלח שליח לאותו יהודי כדי להביא אותו לבית-הסוהר, ולאחר מכן לתאם עם הרב את מועד העברת היהודי לידי הרב. כאשר הגיע השליח לעצור את היהודי, אותו יהודי שילם שוחד רב לשליח וביקש שיעביר אותו לשר כדי שהוא יעלים עין.

כאשר נודע לרבינו על כך, הצדיק הרים את ידיו לשמיים ואמר: "ריבונו של עולם, עשה למען שמך וידעו כי אתה השולט בעולם". כך ביקש מאת בורא עולם שיעזור לו. מטרתו היחידה של הצדיק היא להאדיר את שמו יתברך לעד ולעולמי עולמים. יהודי זה סירב להגיע לבית-הדין ורבינו חשש שכאשר יהודים נוספים ישמעו על כך, יגרם חילול שם שמיים, וכן ייתכן שעוד יהודים ינהגו כמוהו ויתחמקו מדין תורתנו הקדושה.

בחצי לילה, השר הלך בכבודו ובעצמו לביתו של אותו היהודי וציווה לאותם אנשים אשר היו איתו לאסור את היהודי בבית-הסוהר. למחרת השכם בבוקר השר הגיע לרבינו וביקש ממנו מחילה על כך. בנוסף הביא את הכסף, שקיבל מאותו היהודי, ואמר לרב שיעשה בו כרצונו. הצדיק סירב לקבל את הכסף ואמר לשר שהוא יכול לשמור את זה לעצמו ורק ביקש ממנו, שיחזק את הכוח של הרבנים.

השר אמר לו בתגובה: "וכי אתה צריך לומר לי זאת? הרי **בלילה שלחת אלי פמליה של אנשים חזקים, שהגיעו לביתי וביקשו להרוג אותי, על כך שלקחתי שוחד ולא שמעתי בקולך!**". הצדיק אמר לו שלא שלח אדם, אלא בורא עולם הוא ששלח את אותם מלאכים בדמות אנשים והשר הבטיח לו שכל מה שיבקש- יקיים.

הגאון האלוקי ר' רפאל אנקווה זצ"ל (הרב הראשי של מרוקו), כשהיה שומע את שמו של רבינו, היה עומד מלוא קומתו.

מעשה חסד ושָׁכָרוּ

לעצמי: 'העובדה, שאני לומד תורה אינה באה מכוחי ומכשרוני, אלא מפני שהקב"ה הוא מלמד אותי!'

עתה, כאשר באת ללמוד בחברותא את מסכת קידושין שאינה קלה ללימוד, במיוחד למי שאינו רגיל בכך, אמרתי לעצמי - 'יש לי כעת הזדמנות לקיים מצוות 'והלכת בדרכיו' בהידור רב".

ר' יצחק שמח בחברותא החדשה. ר' ישראל חיים אמר לו: "אני כאן כל היום. האחריות על הלימוד היא שלך. כשתגיע לכאן, נלמד". כך היה. ר' ישראל חיים שעסק בלימוד חושן משפט והתכוון למבחנים שיכשירו אותו להיות דיין, התפנה מהלימודים החשובים, סגר את השו"ע והקדיש מזמנו היקר לר' יצחק.

ביום כ"ו כסליו, יום שני של חנוכה, התנוצץ בעולם אור חדש. אורה של מסכת קידושין. חברותא שכולה חסד ונתינה. חברותא שכולה מסירות נפש והתמדה.

ר' יצחק הגיע ללמוד מדי יום ביומו, כפי שהתאפשר. פעם רבע שעה, חצי שעה ולפעמים גם שעתיים. הם התקדמו בלימוד. כאשר הגיעו לדף מ', למדו את דברי הגמרא: 'גדול תלמוד שמביא לידי מעשה', הגיעה הישועה. ר' יצחק התארס. תוך כדי הלימוד בפרק האיש מקדש, הוא קיים זאת הלכה למעשה.

ב-כ"ד באדר א' ה'תשע"ט ר' יצחק הקים את ביתו בשעה טובה ומוצלחת. ביום שמחת ליבו לפני החופה, החתן בירך מעומק הלב את החברותא היקר ר' ישראל חיים בן שרה ואמר: "כשם שזכית לקיים מצוות גמילות חסדים איתי שעות רבות, ובזכותך הבנים שלי מקבלים אמא חדשה, כך תזכה להתברך בבנים צדיקים!".

הברכה לא היתה מובנת מאליה. לר' ישראל חיים היה בן יחיד בן עשר. בעקבות בעיה מסוימת הרופאים אמרו כי הוא לא יזכה לעוד ילדים. מאז חלפו שנים.

ב-כ"ו כסליו ה'תש"פ, שנה בדיוק לאחר שהתחילו בלימוד בחברותא, ר' יצחק הגיע לכולל, וגילה שהכיסא של החברותא ריק - בפעם הראשונה מזה שנה.

לאחר מספר דקות ר' ישראל חיים התקשר אליו בהתרגשות: **"אתה הראשון שאני מתקשר אליו. הברכה שלך התקיימה! נולד לנו בן זכר במזל טוב!"**

הילד בן האחת עשרה כבר לא בן יחיד למרות חוות דעת הרופאים! בזכות גמילות חסדים וברכה מעומק הלב של החתן! ר' יצחק סיפר לחברי הכולל: "רבתי, האם אתם זוכרים מה היה לפני שנה? באותו יום שאלתי אם מישהו מכם מסכים ללמוד איתי את מסכת קידושין. כולם סירבו מסיבות מוצדקות. רק אחד הסכים - ר' ישראל חיים".

"במשך כל השנה חשבתי שהוא עושה איתי חסד, היום לכבוד נר שני של חנוכה נולד לו בן שני". כאשר אבי הבן הגיע למחרת לכולל, השירה עלתה עד לשמיים. "יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם!"

(מעובד מתוך 'השגחה פרטית')

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל ולי יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב"ל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן יצחק ז"ל יצחק בן רחל ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל יעקב בן נעמי ע"ה רחל רפאת בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יצחק בן מרדכי ע"ה מרים בן פרחת ז"ל שררה בת מורברי רחל ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל אביבה לוי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחזקה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

ר' יצחק מגדל את שני ילדיו לבדו כבר שש שנים. יום אחר יום, כאלפיים ימים ויליות! בכל יום הוא שופך תחינות מקירות ליבו: "ריבוננו של עולם! קשה לי! אנא ה' הושיעה נא!". הילדים כבר בני תשע ואחת עשרה. העול נעשה כבד יותר ויותר. הבדידות מעיקה וצורבת. עבר כבר כל כך הרבה זמן מאז שנפתח פרק ב' במסע השידוכים שלו, והוא עדיין לא נושע.

בחודש כסליו ה'תשע"ט הוא נזכר בשדכן שעובד באחד המוסדות שסמוכים לביתו. הוא ניגש אליו ומסר לו את הפרטים שלו. השדכן שאל אותו: "ברכה ממרן הרב קניבסקי כבר קיבלת?" - "הלאו", ענה, "קשה להיכנס אליו. וזה כ"כ מסובך לקום ולנסוע עם הילדים בבית, והפרנסה שעלי להביא הביתה".

"זאת לא בעיה", השדכן ענה, "לפני מספר שנים אבי חלה והיה בסכנת חיים. שלחנו פקס לבית הרב וקיבלנו בטלפון הוראות מדויקות מה לעשות. פעלנו כדברי הרב וב"ה אבי הבריא והוא חי מאז כבר כמה שנים. עשה גם אתה כך".

ר' יצחק התיישב ליד השולחן, גולל את מסכת יסוריו על דף, ביקש ברכה וחתם - יצחק בן מרים והוסיף מספר טלפון. השדכן שלח את הפקס ליעדו. "עשינו את ההשתדלות הנכונה. ה' הטוב ישלח עזרך מקודש".

כעבור שבוע התקשרו מבית הרב: "הרב אמר שתלמד מסכת קידושין עם חברותא והכל יהיה בסדר. ברכה והצלחה". עכשיו נשאר לו רק למצוא חברותא. הוא נכנס לכולל שסמוך למקום עבודתו, ואז גילה כי משימה זו אינה קלה כפי שחשב.

הוא ניגש לאברך הראשון שראה ושאל: "רוצה ללמוד איתי מסכת קידושין?". האברך ענה לו: "מצטער, יש לי תוכנית לימודים אחרת". השני התנצל: "אם היה מדובר בשני דפים, בשמחה הייתי לומד איתך, אבל אני לא יכול להתחייב למסכת של שמונים ואחת דפים".

ר' יצחק פנה לכל אחד מארבעים אברכי הכולל. איש מהם לא נענה לבקשתו. הם מכירים אותו לא מהיום. מדי פעם הגיע לכולל כדי ללמוד, אבל אף אחד מהם לא היה מסוגל להתחייב ללימוד של מסכת שלמה בנוסף לסדר יומם העמוס.

הוא התיישב בצד, פתח את ספר התהילים והתפלל מעומק ליבו בדמעות: "רבש"ע, אני רוצה ללמוד קידושין עם חברותא! אנא ה', זכני נא בזאת!". תפילתו האישית נלחשה בלהט.

אחד מאברכי הכולל, ר' ישראל חיים, שמע את התפילה שיצאה מלב מיוסר. הוא שמע את הרצון העז ולא יכול להישאר אדיש. ר' ישראל שאל: "מה בדיוק אמר הרב?". "ביקשתי ברכה. הרב אמר שאלמד מסכת קידושין עם חברותא והכל יהיה בסדר".

"אני מוכן ומזומן להיות צינור הברכה של הרב", ענה ר' ישראל חיים בשמחה, "בהשגחה יום קודם לכן למדתי את הגמרא (שבת קלג): 'מה הוא חנון ורחום, אף אתה היה חנון ורחום'. מצווה לדבוק במידותיו של הקב"ה וללכת בדרכיו. למחרת, כשבירכתי את ברכת התורה אמרתי - 'המלמד תורה לעמו ישראל', חשבתי

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשוני בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה אברהם בן טובה ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן ברקוב ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סליקה בת עישה ע"ה סליח בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה